

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА НА ЗАСАДАХ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВЗАЄМОДІЇ РИСУНКА, ЖИВОПІСУ, КОМПОЗИЦІЇ ТА ПЕДАГОГІЧНОГО МАЛЮНКА

METHODOLOGY OF TEACHING FINE ARTS ON THE PRINCIPLES OF INTERDISCIPLINARY INTERACTION AMONG DRAWING, PAINTING, COMPOSITION, AND PEDAGOGICAL DRAWING

У статті здійснено комплексний аналіз міждисциплінарної взаємодії рисунка, живопису, композиції та педагогічного малюнка як провідного чинника фахової підготовки майбутніх учителів мистецтва в умовах модернізації вищої педагогічної освіти. Актуальність дослідження зумовлена потребою формування у здобувачів вищої освіти цілісної художньо-педагогічної компетентності, що поєднує високий рівень образотворчої майстерності з готовністю до ефективної педагогічної діяльності.

У роботі обґрунтовано, що традиційне розмежування навчальних дисциплін художнього циклу (рисунок, живопис, композиція) та педагогічного малюнка призводить до фрагментарності професійних знань і зниження практичної спрямованості підготовки. Натомість інтегрований підхід забезпечує узгодженість змісту, методів і форм навчання, сприяє формуванню системного художнього мислення, розвитку творчих здібностей і професійної мобільності майбутнього вчителя мистецтва.

Рисунок розглядається як фундаментальна основа візуальної підготовки, що формує спостережливість, просторове мислення, відчуття форми, пропорцій і конструкції. Живопис визначено як засіб розвитку кольорово-образного мислення, емоційної виразності та художньої інтерпретації дійсності. Композиція постає системоутворювальним компонентом, який інтегрує просторові, ритмічні, смислові та образні аспекти художньої діяльності, забезпечуючи цілісність візуального продукту. Педагогічний малюнок трактується як інтегративна дисципліна, що поєднує художні та дидактичні функції, трансформуючи академічні навички у практично значущі вміння візуального пояснення й комунікації з учнями.

У статті окреслено основні напрями реалізації міждисциплінарних зв'язків у закладах вищої освіти, зокрема через упровадження інтегрованих навчальних завдань, проєктної діяльності, міжкафедральної координації змісту освітніх програм, а також використання цифрових технологій як засобу поєднання традиційних і сучасних форм художньо-педагогічної підготовки. Підкреслено, що міждисциплінарна інтеграція сприяє підвищенню мотивації студентів до навчання, розвитку їхньої рефлексивності, здатності до самостійного художнього проєктування та методично виваженого застосування візуальних засобів у педагогічній практиці.

Зроблено висновок, що міждисциплінарна взаємодія рисунка, живопису, композиції та педагогічного малюнка є важливою педагогічною умовою формування цілісної професійної ідентичності майбутнього вчителя мистецтва, забезпечує єдність теоретичної підготовки й практичної діяльності та відповідає сучасним вимогам компетентнісно орієнтованої освіти. Перспективи подальших досліджень пов'язані з розроблен-

ням інтегрованих освітніх курсів, методичних моделей міждисциплінарного навчання та емпіричним вивченням їх ефективності в освітньому процесі ЗВО.

Ключові слова: міждисциплінарна інтеграція, рисунок, живопис, композиція, педагогічний малюнок, фахова підготовка, вчитель мистецтва, художньо-педагогічна компетентність.

The article provides a comprehensive analysis of the interdisciplinary interaction of drawing, painting, composition, and pedagogical drawing as a leading factor in the professional training of future art teachers in the context of the modernization of higher pedagogical education. The relevance of the study is determined by the need to develop in higher education students a holistic artistic and pedagogical competence that combines a high level of artistic mastery with readiness for effective pedagogical activity.

The paper substantiates that the traditional separation of disciplines within the artistic cycle (drawing, painting, composition) and pedagogical drawing leads to fragmented professional knowledge and reduces the practical orientation of training. In contrast, an integrated approach ensures the coherence of content, methods, and forms of instruction, promotes the formation of systematic artistic thinking, the development of creative abilities, and the professional mobility of future art teachers.

Drawing is considered as a fundamental basis of visual training that develops observation skills, spatial thinking, and a sense of form, proportion, and structure. Painting is defined as a means of developing color and figurative thinking, emotional expressiveness, and artistic interpretation of reality. Composition appears as a system-forming component that integrates spatial, rhythmic, semantic, and figurative aspects of artistic activity, ensuring the integrity of the visual product. Pedagogical drawing is interpreted as an integrative discipline that combines artistic and didactic functions, transforming academic skills into practically significant abilities for visual explanation and communication with students.

The article outlines the main directions for implementing interdisciplinary connections in higher education institutions, in particular through the introduction of integrated educational tasks, project-based activities, interdepartmental coordination of educational program content, and the use of digital technologies as a means of combining traditional and modern forms of artistic and pedagogical training. It is emphasized that interdisciplinary integration increases students' motivation to learn, develops their reflexivity, ability for independent artistic design, and methodologically sound application of visual tools in pedagogical practice.

It is concluded that the interdisciplinary interaction of drawing, painting, composition, and pedagogical drawing is an important pedagogical con-

УДК 37.091.3:7:378

DOI <https://doi.org/10.32782/ip/92.2.5>

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Піддубна О.М.,

orcid.org/0000-0002-5937-0677

канд. пед. наук, доцент,
завідувач кафедри образотворчого мистецтва та дизайну
Житомирського державного
університету імені Івана Франка

Шостачук Т.В.,

orcid.org/0000-0002-4542-2835

канд. пед. наук,
доцент кафедри образотворчого мистецтва та дизайну
Житомирського державного
університету імені Івана Франка

Максимчук А.П.,

orcid.org/0000-0001-8588-0999

ст. викладач кафедри образотворчого мистецтва та дизайну
Житомирського державного
університету імені Івана Франка

dition for the formation of a holistic professional identity of future art teachers, ensures the unity of theoretical training and practical activity, and meets the modern requirements of competence-based education. Prospects for further research are associated with the development of integrated educational courses, methodological

models of interdisciplinary learning, and empirical studies of their effectiveness in the higher education process.

Key words: *interdisciplinary integration, drawing, painting, composition, pedagogical drawing, professional training, art teacher, artistic and pedagogical competence.*

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Сучасні тенденції модернізації мистецької освіти вимагають від майбутнього вчителя мистецтва, вчителя образотворчого мистецтва, не лише високого рівня художньо-професійної майстерності, а й сформованої педагогічної культури, здатності до інтеграції знань, умінь і навичок із різних мистецьких дисциплін. У цьому контексті особливої актуальності набуває міждисциплінарна взаємодія рисунка, живопису, композиції та педагогічного малюнка як основи формування цілісної художньо-педагогічної компетентності.

Традиційна автономність цих дисциплін у навчальних планах закладів вищої освіти часто призводить до фрагментарного засвоєння знань і недостатньої узгодженості практичних навичок. Водночас інтегрований підхід дозволяє створити єдиний освітній простір, у якому кожна дисципліна не лише виконує власну функцію, а й підсилює інші [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У контексті міждисциплінарної взаємодії мистецьких дисциплін важливим теоретичним підґрунтям є дослідження Денисенко А., Піддубної О., Куниці Г. [2, с. 88-92], у якому обґрунтовано значення мистецтва як ефективного засобу розвитку емоційного інтелекту особистості.

З позицій міждисциплінарної інтеграції ідеї авторів мають особливу цінність, оскільки доводять, що поєднання рисунка, живопису, композиції та педагогічного малюнка створює сприятливі умови для гармонійного розвитку когнітивної та емоційної сфер особистості. Практична художня діяльність, за висновками науковців, стимулює розвиток образного мислення, емоційної чутливості та здатності до творчої самореалізації, що є необхідними складниками професійної компетентності майбутнього педагога.

Особливо значущим у контексті підготовки вчителів мистецтва є твердження авторів про те, що мистецька освіта сприяє формуванню навичок емоційної регуляції, толерантності, здатності до співпереживання та відкритості до діалогу. Це безпосередньо корелює з цілями педагогічного малюнка як засобу візуальної комунікації, що поєднує художню виразність із дидактичною доцільністю [2, с. 88-92].

У дослідженні авторського колективу [3, С. 1-14] розкрито педагогічні механізми активізації творчого розвитку студентів мистецьких і педагогічних спеціальностей засобами новітнього мистецтва. Науковці обґрунтовують, що сучасні мистецькі практики виступають ефективним інструментом

формування креативного мислення, професійної гнучкості та здатності до інноваційної педагогічної діяльності. Особливої уваги заслуговує теза про те, що новітнє мистецтво стимулює розвиток критичного мислення, емоційної чутливості та здатності до інтерпретації складних соціокультурних явищ. Такий підхід узгоджується з концепцією міждисциплінарної інтеграції рисунка, живопису, композиції та педагогічного малюнка, оскільки розширює можливості художньо-педагогічної підготовки та забезпечує зв'язок між академічними знаннями й сучасними культурними процесами.

Автори Pidubna O., Pylnik R., Pichkur M., Poluden L., Sotska H., Maksymchuk A. наголошують, що ефективність активізації творчого розвитку студентів значною мірою залежить від упровадження інтерактивних методів навчання, проєктної діяльності, використання цифрових технологій та створення ситуацій творчого пошуку. У цьому контексті міждисциплінарна взаємодія мистецьких дисциплін розглядається як основа для формування професійної компетентності майбутніх учителів мистецтва, здатних адаптуватися до змін в освітньому середовищі [3, с. 1-14].

У статті [4, с. 1157-1176] проаналізовано сучасні виклики й проблеми розвитку мистецької освіти в Україні та закордонному контексті, зокрема в умовах глобалізації, цифровізації та зміни соціокультурних потреб суспільства. Піддубна О., Качерова О., Герасименко К., Шостачук Т. розглядають мистецьку освіту як складну багаторівневу систему, що має інтегрувати традиційні художні практики з новітніми освітніми підходами, зберігаючи при цьому культурну ідентичність та художню самобутність навчального процесу.

Досить вагома частина аналізу присвячена проблемі підготовки педагогічних кадрів, здатних реалізовувати інноваційні підходи до викладання мистецьких дисциплін. Автори наголошують на необхідності системної педагогічної освіти, яка включала б практичну роботу з різними видами мистецтва, педагогічну діагностику творчих процесів та розвиток професійних компетентностей. Такий підхід узгоджується з ідеями міждисциплінарної взаємодії мистецьких дисциплін, оскільки передбачає співпрацю між рисунком, живописом, композицією й іншими художніми практиками для формування цілісного творчого потенціалу майбутнього вчителя [4, с. 1157-1176].

У дослідженні авторського колективу [5] розкрито значення мистецтва та гуманітарних наук

у формуванні культурологічного підходу в освіті, що має безпосереднє значення для професійної підготовки майбутніх учителів мистецтва. Науковці, Sosnytskyi Y., Pidubna O., Snigovska O., Donets I., Hlazunova I. наголошують на тому, що мистецтво виступає універсальним засобом трансляції культурних цінностей, розвитку світоглядних орієнтирів особистості та формування здатності до міжкультурного діалогу.

Особливо цінною для проблематики міждисциплінарної взаємодії мистецьких дисциплін є теза про те, що художня діяльність сприяє формуванню культурної ідентичності особистості, вихованню толерантності та поваги до різноманіття культурних традицій. У цьому контексті поєднання рисунка, живопису, композиції та педагогічного малюнка розглядається як ефективний інструмент інтеграції культурологічних знань у практичну підготовку майбутнього вчителя мистецтва [5].

У статті [6, с. 1616-1633] розглядається педагогічний потенціал образотворчого мистецтва як чинника розвитку креативного мислення у школярів. Автори Піддубна О., Базильчук Л., Дробот Б. обґрунтовують, що образотворче мистецтво є не лише засобом естетичного виховання, а й потужним інструментом формування творчого мислення, здатності до самостійного розв'язування проблем та генерації нових ідей.

Особливу увагу приділено педагогічним умовам та методам, що сприяють розвитку творчого потенціалу школярів через образотворче мистецтво. Серед таких умов – створення атмосфери підтримки та довіри в навчальному середовищі, застосування проблемно-пошукових завдань, використання міжпредметних зв'язків, а також забезпечення свободи творчого вибору для учнів. Такий підхід корелює з ідеями міждисциплінарної взаємодії мистецьких дисциплін, адже розвиток креативного мислення потребує залучення різних форм художньої практики – рисунок, живопис, графіка, композиція – як методів пізнання та самовираження [6, с. 1616-1633].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на наявність значної кількості наукових праць, присвячених проблемам мистецької освіти та міждисциплінарної інтеграції художніх дисциплін, недостатньо розробленими залишаються питання цілісної методики системної взаємодії рисунка, живопису, композиції та педагогічного малюнка в освітньому процесі закладів вищої освіти. Зокрема, потребують наукового обґрунтування механізми узгодження змісту й методів цих дисциплін, а також перенесення академічних художніх умінь у площину педагогічної діяльності майбутнього вчителя мистецтва.

Метою статті є обґрунтування значення міждисциплінарної взаємодії рисунка, живопису, композиції, педагогічного малюнка у фаховій підготовці

майбутнього вчителя мистецтва, вчителя образотворчого мистецтва та визначення шляхів її практичної реалізації в освітньому процесі ЗВО.

Завдання дослідження: проаналізувати сутність міждисциплінарної взаємодії рисунка, живопису, композиції та педагогічного малюнка; окреслити ефективні шляхи практичної реалізації інтегрованого підходу в освітньому процесі ЗВО.

Виклад основного матеріалу. Образотворче мистецтво в освітньому процесі виступає ефективним засобом формування творчої особистості, оскільки поєднує інтелектуальну, емоційну та практичну складову діяльності учнів і студентів. Художня творчість сприяє розвитку уяви, асоціативного мислення, гнучкості сприйняття та здатності до самостійного прийняття рішень, що є ключовими характеристиками креативності.

Особливе значення у цьому процесі мають такі дисципліни, як рисунок, живопис і композиція. Рисунок формує вміння аналізувати форму, структуру та пропорції об'єктів, розвиває спостережливість і просторове мислення. Живопис стимулює емоційно-образне сприйняття дійсності, формує здатність до інтерпретації кольору та вираження власного ставлення до зображуваного. Композиція забезпечує розвиток умінь організації художнього простору, гармонізації елементів та створення цілісного образу. У сукупності ці дисципліни сприяють формуванню навичок експериментування з художніми формами, розвитку творчої ініціативи та здатності до нестандартного мислення. Педагогічний потенціал образотворчої діяльності полягає також у створенні умов для самовираження особистості, формуванні внутрішньої мотивації до творчості та розвитку рефлексивних умінь. У процесі художньої діяльності здобувачі освіти навчаються генерувати оригінальні ідеї, знаходити альтернативні способи розв'язання завдань, поєднувати різні образні рішення, що безпосередньо впливає на розвиток креативного мислення.

Такий підхід має важливе значення у підготовці майбутнього вчителя мистецтва, адже формує здатність організовувати креативне освітнє середовище, стимулювати творчу активність учнів, застосовувати інноваційні методи навчання та підтримувати індивідуальний стиль художнього самовираження. У результаті образотворче мистецтво постає не лише як навчальна дисципліна, а як педагогічний інструмент розвитку творчого потенціалу особистості та формування сучасного вчителя, здатного до професійної імпровізації та творчої самореалізації.

Розглянемо рисунок як основу базової дисципліни в художній підготовці, що виступає фундаментом усієї системи мистецької освіти. Саме рисунок формує у здобувачів вищої освіти вміння спостерігати, аналізувати форму, пропорції, конструкцію, перспективу, світлотіньові відношення [7].

Ці навички є необхідними не лише для подальшого опанування живопису та композиції, а й для педагогічного малюнка, який потребує лаконічності, ясності та точності зображення.

У міждисциплінарному контексті рисунок виконує функцію «візуальної мови», що забезпечує єдність образотворчих засобів у різних видах художньої діяльності.

Живопис як засіб розвитку кольорово-образного мислення розширює можливості художнього мислення майбутнього вчителя шляхом опанування кольору, тональних і колористичних відношень, фактури, емоційної виразності образу [8]. Взаємодія живопису з рисунком проявляється у переході від лінійно-конструктивного бачення форми до цілісного кольорово-пластичного образу.

У зв'язку з композицією живопис сприяє формуванню відчуття ритму, рівноваги, доміанти, гармонії. А у поєднанні з педагогічним малюнком – формує здатність швидко й наочно передавати кольорові співвідношення під час пояснення навчального матеріалу учням.

Композиція як системоутворювальний компонент займає особливе місце в інтеграції мистецьких дисциплін, оскільки вона об'єднує просторові, ритмічні, смислові та образні аспекти художньої діяльності [9]. Саме композиційне мислення забезпечує цілісність твору з рисунка або живопису, незалежно від техніки виконання. У міждисциплінарній взаємодії композиція узагальнює результати роботи з рисунка та живопису, формує навички організації візуального простору, розвиває здатність до художнього проєктування, створює основу для педагогічного малюнка як дидактичного засобу.

Педагогічний малюнок як інтегративна дисципліна поєднує у собі художню та дидактичну функції. Він ґрунтується на знаннях з основних компонентів підготовки: рисунка, живопису й композиції, але має власну специфіку – орієнтацію на навчально-виховний процес. У контексті міждисциплінарної взаємодії педагогічний малюнок трансформує академічні навички у практично значущі вміння, формує здатність до візуального пояснення, розвиває комунікативну компетентність майбутнього вчителя, сприяє інтеграції теоретичних знань і практичних дій.

До основних напрямів упровадження міждисциплінарного підходу з живопису, рисунка, композиції належать інтегровані навчальні завдання, наприклад це створення тематичних композицій, що передбачають виконання підготовчого рисунка, живописного етюду та педагогічної візуалізації для уроку; проєктна діяльність, це розроблення навчальних плакатів, ілюстрацій до шкільних підручників, серій педагогічних замальовок; кафедральна координація це узгодження змісту програм із рисунка, живопису, композиції та методики навчання образотворчого мистецтва; використання цифрових технологій, це застосування графічних

редакторів і цифрових планшетів для поєднання традиційних і сучасних форм художньо-педагогічної діяльності.

Ефективність модернізації мистецької освіти залежить від низки педагогічних умов: наявність з рисунка, живопису, композиції, педагогічного малюнку сучасного матеріально-технічного забезпечення, що включає як традиційні художні матеріали (мольберти, гіпсові моделі, натюрмортні фонди, якісні фарби, пензлі, папір різної фактури), так і цифрові засоби навчання (графічні планшети, інтерактивні дошки, мультимедійні проєктори, комп'ютери з професійним програмним забезпеченням). Наприклад обладнання навчальної аудиторії графічними планшетами дає змогу проводити заняття з цифрового живопису та композиції, а наявність 3D-принтера або VR-окулярів дозволяє створювати просторові моделі для вивчення перспективи й анатомії. Створення мультимедійних аудиторій із доступом до віртуальних музеїв (Google Arts & Culture, онлайн-галереї Лувру, Метрополітен-музею) розширює художній кругозір здобувачів вищої освіти й забезпечує інтеграцію теорії з візуальною практикою.

Підготовка викладачів до використання цифрових технологій передбачає системне підвищення кваліфікації, участь у тренінгах, вебінарах і професійних спільнотах, а також опанування сучасних програмних засобів для створення та редагування візуального контенту. Наприклад проходження курсів з роботи в Adobe Photoshop, Procreate, Blender або Canva дозволяє викладачам інтегрувати цифрові інструменти у заняття з живопису, рисунка і композиції. Участь у міжнародних онлайн-курсах (Coursera) та освітніх проєктах (Erasmus+) сприяє обміну досвідом і впровадженню кращих світових практик у навчальний процес.

Поєднання різних мистецьких дисциплін у фаховій підготовці майбутніх учителів мистецтва виступає визначальним чинником формування їхньої цілісної професійної ідентичності. Узагальнення результатів проаналізованих досліджень свідчить, що інтеграція рисунка, живопису, композиції та педагогічного малюнка сприяє розвитку художнього мислення, здатності до рефлексії, педагогічної імпрорвізації та творчого самовираження. Зокрема, у працях, присвячених ролі мистецтва у розвитку емоційного інтелекту, підкреслюється значення художньої діяльності для формування емпатії, емоційної чутливості та здатності до ефективної комунікації, що є важливими складниками професійної позиції педагога.

Дослідження педагогічних механізмів активізації творчого розвитку студентів мистецьких спеціальностей доводять, що міждисциплінарна взаємодія забезпечує формування гнучкості мислення, готовності до інноваційної діяльності та професійної мобільності майбутніх учителів. Інтеграція

традиційних художніх дисциплін із сучасними мистецькими практиками створює умови для творчого експериментування, самостійного проектування та усвідомлення власного професійного стилю.

У контексті культурологічного підходу міждисциплінарна інтеграція мистецьких і гуманітарних дисциплін розглядається як засіб формування світоглядних орієнтирів, культурної ідентичності та здатності до інтерпретації соціокультурних явищ. Такий підхід забезпечує глибше розуміння мистецтва як частини освітнього процесу й підсилює значення педагогічної діяльності вчителя мистецтва як носія культурних цінностей.

Крім того, дослідження педагогічного потенціалу образотворчого мистецтва у розвитку креативного мислення школярів підтверджують, що інтеграція різних видів художньої діяльності формує здатність до нестандартного мислення, самостійного прийняття рішень і творчої адаптації, що безпосередньо впливає на професійну самореалізацію майбутнього педагога. Отже, міждисциплінарна інтеграція мистецьких дисциплін забезпечує єдність теоретичної та практичної підготовки, сприяє формуванню цілісної професійної позиції вчителя мистецтва, підвищує його готовність до інноваційної педагогічної діяльності та відповідає сучасним вимогам компетентнісно орієнтованої освіти.

Інтеграція мистецьких дисциплін з іншими дисциплінами забезпечує міждисциплінарний характер навчання та формування цілісної картини світу. Поєднання живопису, рисунка і композиції з історією мистецтв, сприяє осмисленню мистецтва як частини ширшого культурного й соціального контексту. Наприклад з історії мистецтв тема «Історія в образах» або «Міфи та легенди України» студенти створюють ілюстрації до історичних персонажів, подій, використовуючи знання з історії мистецтв та навички композиції. Створення інклюзивного та мотиваційного освітнього середовища, що передбачає врахування індивідуальних освітніх потреб, стилів навчання та психофізичних особливостей здобувачів освіти. Інклюзивний підхід у мистецькій освіті ґрунтується на принципах доступності, толерантності та підтримки творчої самореалізації кожного студента. Використання гейміфікації, творчих конкурсів і виставок студентських робіт підвищує мотивацію та залученість до навчання.

Висновки. Міждисциплінарна взаємодія рисунка, живопису, композиції та педагогічного малюнка є важливою умовою формування цілісної художньо-педагогічної компетентності майбутніх учителів мистецтва. Інтегрований підхід сприяє

глибшому засвоєнню знань, розвитку творчого мислення, підвищенню професійної мобільності та готовності до практичної педагогічної діяльності.

Перспективами подальших досліджень є розроблення методичних моделей інтегрованого навчання, створення міждисциплінарних навчальних курсів і впровадження інноваційних форм в організацію освітнього процесу.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Освітньо-професійна програма «Мистецтво в закладах освіти» першого (бакалаврського) рівня вищої освіти: бакалавр <https://eportfolio.zu.edu.ua/media/StudyProgram/50/dbcdmil5.pdf> (дата звернення: 29.01.2026).
2. Денисенко, А. О., Піддубна, О. М., Куниця, Г. В. Роль мистецтва у розвитку емоційного інтелекту. Актуальні питання гуманітарних наук. 2024. Вип. 81, т. 1. С. 88-92.
3. Pidubna O., Pylnik R., Pichkur M., Poluden L., Sotska H., Maksymchuk A. Pedagogical Mechanisms to Activate the Creative Development of Students of Art and Pedagogical Specialties of Higher Education Institutions by Means of the Latest Art. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*. 2023. Vol. 15, Iss. 3, P. 1-14. <https://doi.org/10.18662/rrem/15.3/749>
4. Піддубна О. М., Качерова О. Г., Герасименко К. М., Шостачук Т. В., Бовсунівська Н. М. Сучасна мистецька освіта: основні проблеми розвитку. Перспективи та інновації науки (Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина». № 5 (51). 2025. С. 1157-1176.
5. Sosnytskyi Y., Pidubna O., Snigovska O., Donets I., Hlazunova I. The role of art and humanities in shaping cultural approach. *Multidisciplinary Reviews*. 2024. Iss. 7. URL: <https://doi.org/10.31893/multirev.2024spe049>
6. Піддубна О. М., Базильчук Л. В., Дробот Б. В. Педагогічний потенціал образотворчого мистецтва у розвитку креативного мислення школярів. Вісник науки та освіти (Серія «Філологія», Серія «Педагогіка», Серія «Соціологія», Серія «Культура і мистецтво», Серія «Історія та археологія»). 2025. №. 9 (39). С. 1616-1633.
7. Навчальна програма навчальної дисципліни «Рисунок». URL: <https://eportfolio.zu.edu.ua/media/TeachingProgram/731/8xzvamqf.pdf> (дата звернення: 02.02.2026).
8. Навчальна програма навчальної дисципліни «Живопис». URL: <https://eportfolio.zu.edu.ua/media/TeachingProgram/50/txqysq4c.pdf> (дата звернення: 02.02.2026).
9. Навчальна програма навчальної дисципліни «Композиція». URL: <https://eportfolio.zu.edu.ua/media/TeachingProgram/330/rakpwmkp.pdf> (дата звернення: 02.02.2026).

Дата першого надходження статті до видання: 05.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 20.04.2026